

Laires mātes šūpuļdziesma

Nakts.

Ventspils dus un redz skaistu sapni par rītdienu, kas nāks droša un gaiša.

Takts.

Tās meldija ietur vien vienu pauzi... un drīz turpina dzīvot, mierīgi elpojot.

Pulss.

Dāsnā sirds runā-murrā, saudzējot sevi rītausmai, kurai piemīt ticības garša.

Kluss.

Māte smaida retajiem bērniem, kas neguļ, senču gudrības cītīgi meklējot.

Zied.

Jau kopš ziedoņa laika pat naktīs priecē divpadsmit maņas līdz vēlajam rudenim.

Dzied.

Jaunu šūpuļdziesmu mums dungo pilsēta, ostas skaņām uzsitot ritmu.

Šalc.

Koku galotnes čukstus runā ar zāli par dienu, kas uzkurs cerību uguni.

Sauc.

Tumsa sauc savas māsas klusām – sapņu fejas, lai izstāsta sudraba Ventas teiku.

“Šķiet.

Citiem liekas, ka burvīgu pili var uzcelt tikai no akmens un naglām, un dēļiem,

Iet.

bet ar to ir par maz – jāiet daudz garāks ceļš līdz Vērtību grāmatas pēdējai lapai.

Ceļ.

Sava nostāja mātei ir, kā dzīvot un mīlēt, un priecāties kopā ar meitām un dēļiem.

Spēj.

Četras gudrības pilsētu tur – četri vaļi, kas atbilst tās iekšējai dabai:

Tver.

īsto momentu nelaidīs garām, gaiši zīmējot nākotnes lapas ar akvareli;

Cer.

tikai tas, kas prot cerēt, spēj drosmīgi augt, mātes mīļumu glabājot sirdī;

Krist?

nekad nekrīt uz ceļiem – Ventspils mēro cieņpilno tikumu ceļu vien cēli;

Nīst?

lai nīst citi, bet tā zinoši ved savus ziņkāros bērnus uz priekšu pat grūtajā brīdī.”

Rītms.

Klusām, taktiski izdzied takti: *do-re-mi, do-fa-sol* sola laimi *mi-re-do* dot.

Simts.

Septiņsimt gadi devējam atdodas, māte modīsies drīz un svētīs simts mūsu nākamo soļu.

Būs.

Tā dāvā sparū, solītais piepildās – savējais mieru te rod.

Dus.

Un zilā jūra jau snauž, maigi glāstot smilšainos plecus un skaitot miljardus oļu...

Nakts.

Tu redzi visskaistāko sapni par sevi, kad dusi gausi,

Nāks.

par drošo un gaišo dienu, kas spēku dod.

Tic.

Tava meldija ietur pauzi

Rīts.

un turpina elpot.